

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Veroniky Burianové a soudců Mgr. Aleše Smetanky a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **F. G.**
bytem X
zastoupen Mgr. Kristinou Formánkovou, advokátkou
sídlem Malá 6, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

za účasti osob
zúčastněných na
řízení: **1) CETIN a.s., IČO 04084063**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9
2) Bdeněves u Floriána s.r.o., IČO 06396887
sídlem Korunní 810/104, 101 00 Praha 10
zastoupena Mgr. Martinem Mládkem, advokátem
sídlem Ostrovní 2064/5, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024, č. j. PK-RR/2632/23

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Městský úřad Město Touškov (dále jen „*stavební úřad*“) územním rozhodnutím ze dne 3. 4. 2023, č. j. 1949/2021/MUMT-27 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), povolil podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „*stavební zákon*“), k žádosti osoby zúčastněné na řízení 2) (dále i jen jako „*stavebník*“) umístění stavby *Bdeněves – obytná zóna u Floriána* na pozemcích parc. č. Xa, Xb, Xc, Xd, Xe, Xf, Xg, Xh, Xi, Xj, Xk, Xl, Xm, Xn, Xo, Xp, Xq, Xr, Xs a Xt (dále jen „*záměrové pozemky*“), všechny v k. ú. X, spočívající výlučně v dopravní a technické infrastruktuře a dělení záměrových pozemků na 32 pozemků pro výstavbu rodinných domů podle § 82 stavebního zákona (dále jen „*záměr*“). Žalobce vlastní pozemek v okolí záměru.
2. Rozhodnutím ze dne 7. 2. 2024, č. j. PK-RR/2632/23 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“) žalovaný zamítl odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí a potvrdil jej. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou a přípustnou žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s.
3. Rozsudkem ze dne 13. 8. 2024, č. j. 57 A 14/2024-142 (dále jen „*původní rozsudek*“), zdejší soud žalobu žalobce zamítl. Původní rozsudek byl ke kasační stížnosti žalobce zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 7. 2025, č. j. 6 As 225/2024-55 (dále jen „*zrušující rozsudek*“). a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení.
4. Zdejší soud je podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán právními názory vyslovenými Nejvyšším správním soudem ve zrušujícím rozsudku.
5. Žalobce uplatnil v kasační stížnosti dvě kasační námitky.
6. V první kasační námitce žalobce namítl, že umístěním záměru ztratil možnost zajistit dopravní obslužnost svého pozemku (viz body 7 a 13 zrušujícího rozsudku). Nejvyšší správní soud shledal tuto námitku nedůvodnou, neboť dospěl k závěru, že umístění záměru nemohlo ovlivnit přístup k pozemku žalobce (viz body 14 až 18 zrušujícího rozsudku).
7. Druhou kasační námitku posoudil Nejvyšší správní soud jako důvodnou. Zde žalobce namítl nesprávnost závěru zdejšího soudu v původním rozsudku, že pozbytí platnosti podkladových stanovisek správců sítí a závazného stanoviska vodoprávního úřadu nepředstavovalo vadu řízení, která měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (viz body 8 a 19 zrušujícího rozsudku).
8. Nejvyšší správní soud v bodě 20 ve spojení s bodem 5 zrušujícího rozsudku konstatoval, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí pozbylo platnosti závazné stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Nýřany ze dne 6. 12. 2021, č. j. OŽP-OTÝ/40449/2021 (dále jen „*Závazné stanovisko*“) a podkladová stanoviska GasNet, s. r. o. ze dne 24. 8. 2021 a ze dne 6. 10. 2021, sdělení ČEZ ICT Services, a.s. ze dne 31. 8. 2020, sdělení Telco Pro Services, a.s. ze dne 31. 8. 2020, protokol GasNet, s.r.o. o zajištění kapacity č. 4000237483 ze dne 5. 5. 2021 a vyjádření CETIN a.s. ze dne 6. 10. 2021 (dále jen „*Podkladová stanoviska*“; Závazné stanovisko a Podkladová stanoviska dále jen „*Původní stanoviska*“).

9. Nejvyšší správní soud vyslovil závazný právní názor, že ač Původní stanoviska musela být v době vydání rozhodnutí o odvolání platná, pozbytí jejich platnosti *a priori* nepředstavovalo takovou vadu řízení, pro kterou by bylo vždy nutno napadené rozhodnutí zrušit (viz bod 22 zrušujícího rozsudku). Dále Nejvyšší správní soud stanovil, že žalobce nebyl povinen tvrdit, jak mělo být jeho právo dotčeno uplynutím platnosti Původních stanovisek, ani že se skutková situace od uplynutí platnosti Původních stanovisek do vydání napadeného rozhodnutí změnila. Zdejší soud je povinen posoudit, zda zjištěná procesní vada mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (viz body 23 až 25 zrušujícího rozsudku). Zdejší soud musí tedy učinit skutkové zjištění, zda od uplynutí platnosti Původních stanovisek do vydání napadeného rozhodnutí došlo ke změně skutkových či právních poměrů, která mohla ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí. K takovému zjištění může zdejší soud dospět na podkladě dokazování spočívajícím v provedení důkazů předložených žalovaným či stavebníkem (ideálně vyjádření osob či orgánů oprávněných k vydání Původních stanovisek) o nezměněných skutkových a právních poměrech a v provedení důkazů předložených žalobcem, jimiž by důkazy žalovaného a stavebníka zpochybňoval. Správní spis není pro toto posouzení dostatečným podkladem (viz body 25 a 27 zrušujícího rozsudku).
10. Zdejší soud je vázán svým rozsudkem v rozsahu úvah, které nebyly Nejvyšším správním soudem ve zrušujícím rozsudku shledány nesprávnými a nebyly tedy důvodem zrušení původního rozsudku. Jelikož tyto úvahy o nedůvodnosti žalobních námitek vyústily v zamítnutí žaloby původním rozsudkem, který byl účastníkům řádně doručen a je jim tedy dobře znám, považuje zdejší soud za nadbytečné takové své úvahy v tomto rozsudku opakovat a odkazuje na ně (body 32 až 70 původního rozsudku). Soud tedy jen ve stručnosti uvádí, že žalobní námitky týkající se rozporu napadeného rozhodnutí s cíli a úkoly územního plánování z důvodu tvrzené ztráty možnosti žalobce zajistit dopravní obslužnost svého pozemku byly nedůvodné. Žalobce mohl a může využít k přístupu ke svému pozemku pozemky parc. č. Xg (v územním plánu označen jako pozemek parc. č. Xh) a parc. č. Xq, které byly územním plánem navrženy jako plochy místní komunikace a jsou ve vlastnictví obce. Po těchto pozemcích je dle grafického znázornění zajištěn přístup k pozemku žalobce. Žalobce neměl právo v rámci územního řízení požadovat po stavebníkovi vybudování přístupové cesty ke svým pozemkům, pokud přístup k nim nebyl záměrem znemožněn, resp. nebyl nikterak ovlivněn přístup navržený územním plánem. V podrobnostech soud odkazuje na body 14 až 18 zrušujícího rozsudku. Dále v tomto rozsudku se bude soud věnovat jediné právní otázce (zbývající žalobní námitce), kterou v původním rozsudku posoudil dle závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu nesprávně.

II.

Podání stran

11. Žalovaný se vyjádřil podáním ze dne 6. 8. 2025. Žalovaný předložil 5 listin, z nichž dovedl, že procesní vada, spočívající v pozbytí platnosti Původních stanovisek před vydáním napadeného rozhodnutí, neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť v daném území nedošlo ke změně skutkové a právní situace ani změně poměrů. Šlo o závazné stanovisko Městského úřadu Nýřany ze dne 30. 8. 2024, č. j. OŽP-LAZ/30017/2024 (dále jen „*Vodoprávní stanovisko*“), stanovisko GasNet, s.r.o. ze dne 8. 7. 2025, zn. 5003343807 (dále jen „*Stanovisko GASNET*“), sdělení Telco Pro Services, a.s. ze dne 31. 7. 2025, zn. 0201905463 (dále jen „*Stanovisko TELCO*“), sdělení ČEZ ICT

Services, a.s. ze dne 31. 7. 2025, zn. 0701004642 (dále jen „*Stanovisko ČEZ*“) a vyjádření CETIN, a.s. č. j. 78292/25 (dále jen „*Stanovisko CETIN*“; všech pět stanovisek dále jen „*Nová stanoviska*“). Žalovaný uvedl, že smlouva uzavřená stavebníkem a provozovatelem distribuční soustavy GasNet, s.r.o. dne 20. 9. 2021 o podmínkách napojení, o spolupráci a součinnosti při realizaci plynárenského zařízení a o budoucí nájemní smlouvě č. 9421002247/2021/4000239531 (dále jen „*Smlouva*“) nahradila platnost protokolu GasNet, s.r.o. o zajištění kapacity č. 4000237483 ze dne 5. 5. 2021 (Smlouvu žalovaný předložil v příloze podání ze dne 16. 9. 2025). Žalovaný uzavřel, že se nezměnily skutkové okolnosti pro vydání Původních stanovisek, a proto závěry a podmínky Původních stanovisek jsou ve vztahu k dotčenému území a záměru stále relevantní. Tudíž pozbytí platnosti Původních stanovisek nepředstavuje vadu řízení, pro kterou by bylo na místě napadené rozhodnutí zrušit z důvodu nezákonnosti.

12. Stavebník se vyjádřil podáním ze dne 4. 9. 2025. Stavebník uvedl, že nedošlo k žádné změně poměrů, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, a předložil k tomu Nová stanoviska. Stavebník dodal, že s provozovatelem distribuční soustavy (GasNet) uzavřel Smlouvu, která fakticky nahradila protokol o zajištění kapacity ze dne 5. 5. 2021. Stavebník akcentoval, že Nová stanoviska jsou obsahově totožná s Původními stanovisky, kterým vypršela platnost, a prokazují, že v zájmovém území nedošlo k žádným faktickým ani právním změnám. Pokud by k jakýmkoliv změnám v řešeném území došlo, musely by být takové změny promítnuty do Nových stanovisek. Zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu neplatnosti Původních stanovisek by bylo podle stavebníka bezúčelným formalismem. Procesní vada spočívající v neplatnosti Původních stanovisek může představovat jen formální nedostatek, který nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Z uvedených důvodů stavebník navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III.

Rozhodnutí soudu bez jednání

13. Účastníci souhlasili s rozhodnutím o věci bez jednání (srov. usnesení soudu ze dne 31. 7. 2025, č. j. 57 A 14/2024-175, které zůstalo bez reakce žalobce a obou osob zúčastněných na řízení, a výslovný souhlas žalovaného v jeho podání ze dne 6. 8. 2025). Soud zaslal účastníkům i osobám zúčastněným na řízení k vyjádření všechna jejich vyjádření včetně všech příloh a konstatoval, že jediným obsahem případně nařízeného jednání soudu by bylo provedení dokazování listinami, předloženými jako přílohy jejich podání. Soud vyzval účastníky i osoby zúčastněné na řízení, aby soud případně vyrozuměli o tom, že si přejí, aby tyto listiny provedl k důkazu při jednání. Soud byl veden zásadou hospodárnosti a efektivnosti soudního řízení. Vzhledem k tomu, že účastníci ani osoby zúčastněné na řízení soudu ničeho nesdělili, měl soud v souladu s výzvami ze dne 21. 8., 8. 9. a 16. 9. 2025, č. j. 57 A 14/2024-199, 213 a 236, za to, že provedení dokazování těmito listinami při ústním jednání účastníci nepožadují a souhlasí s tím, že soud na podkladě doložených listin o věci rozhodne bez jednání. Soud tedy ve věci nenařizoval jednání a rozhodl o žalobě bez jednání, kdy pro účastníky vzhledem k uvedeným výzvám soudu nemůže být překvapivé ani to, že soud rozhodl bez jednání, ani to, že při rozhodnutí přihlédl k listinám doloženým po vydání zrušujícího rozsudku. Soud při zvažování tohoto svého postupu přihlédl i k § 51 odst. 1 s. ř. s. ve znění účinném od 1. 1. 2026.

IV.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

14. Soud předznamenává, že podle § 75 odst. 3 s. ř. s. nelze přihlížet k vadám správního řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na zákonnost, popřípadě správnost napadeného rozhodnutí.
15. Žalobní námitka pozbytí platnosti Původních stanovisek před vydáním napadeného rozhodnutí nebyla důvodná.
16. Soud považuje za vhodné již úvodem odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2024, č. j. 6 As 125/2024-76, č. 4642/2024 Sb. NSS, citovaný kasačním soudem v bodě 22 zrušujícího rozsudku, kde Nejvyšší správní soud vysvětlil, že pokud se v řízení před krajským soudem prokáže, že nedošlo ke změně rozhodných poměrů a závěry a podmínky závazného stanoviska jsou ve vztahu k dotčenému území a posuzovanému záměru stále relevantní, může skončení platnosti závazného stanoviska před vydáním pravomocného rozhodnutí tímto stanoviskem podmíněného představovat pouze formální nedostatek.
17. Soud se proto věnoval posouzení jednotlivých Původních stanovisek, přičemž u každého z nich nejprve z původního rozsudku zopakoval, kdy pozbyla platnosti a čeho se týkala, a poté vyhodnotil, zda bylo v řízení před soudem prokázáno, že by od uplynutí platnosti Původních stanovisek do vydání napadeného rozhodnutí (dne 7. 2. 2024) došlo ke změně skutkových či právních poměrů, která mohla ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí.

*Závazné stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Nýřany
ze dne 6. 12. 2021, č. j. OŽP-OTÝ/40449/2021*

18. Jde o *závazné* stanovisko podle § 17 odst. 1 písm. a) vodního zákona ke stavbě dešťové kanalizace odvádějící dešťovou vodu z komunikací a souvisejících veřejných ploch záměru do vodního toku Myslinka spočívající ve výústním objektu na pozemku parc. č. XI. Stavba se má nacházet na opačném konci záměrových pozemků, než kde se nacházejí pozemky žalobce.
19. Stanovisko pozbylo platnosti dne 6. 12. 2023. Soud měl tedy zjišťovat případnou změnu poměrů od 7. 12. 2023 do 7. 2. 2024.
20. Vodoprávní stanovisko bylo vydáno s platností do 30. 8. 2026 a jde o souhlasné závazné stanovisko téhož obsahu, tj. týká se stejného výústního objektu do Myslinky.
21. Vodoprávním stanoviskem má soud za prokázané, že se od 7. 12. 2023 do 7. 2. 2024 skutkový stav ani právní poměry rozhodné pro dotčený orgán nezměnily. Pokud by se totiž změnily, ve Vodoprávním stanovisku by se musely projevit. Vodoprávní stanovisko totiž posuzovalo stejný předmět řízení na základě stejné projektové dokumentace a dospělo ke stejnému závěru jako Závazné stanovisko. Soud uzavírá, že procesní vada spočívající v neplatném Závazném stanovisku nemohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
22. Soud dodává, že v bodě 108 původního rozsudku zdejší soud poukázal na to, že ve vyjádření Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, ze dne 30. 11. 2023, č. j. PK-ŽP/17170/23, se nadřízený dotčený orgán v bodě 3 vyjádřil k Závaznému stanovisku tak, že ve vztahu k němu nedošlo k žádné podstatné změně rozhodných

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

skutečností tak, aby muselo být uplatněno navazující stanovisko nebo závazné stanovisko podle § 4 odst. 4 stavebního zákona. Jelikož je však zdejší soud vázán závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu, že obsah správního spisu nemohl prokázat (ne)existenci změny poměrů, zdejší soud z této argumentace vyjádřením nadřízeného dotčeného orgánu ustupuje.

Sdělení ČEZ ICT Services, a.s. a sdělení Telco Pro Services, a.s. ze dne 31. 8. 2020

23. Jde o sdělení vlastníků technické infrastruktury podle § 161 odst. 1 stavebního zákona o poloze technické infrastruktury, podmínkách napojení, ochrany a další údaje nezbytné pro projektovou činnost a provedení stavby. Konkrétně tito ve svých stanoviscích uvedli, že se v území dotčeném záměrem žádná jejich technická infrastruktura nenachází. Šlo o nezávazná podkladová stanoviska vlastníků veřejné technické infrastruktury, která měla prokazovat relevantní skutečnosti vztahující se k požadavkům záměru na technickou infrastrukturu včetně potřebného napojení a k dotčení ochranných a bezpečnostních pásem. Obsahově se jednalo o souhlasná sdělení vlastníků technické infrastruktury o poloze technické infrastruktury, podmínkách napojení a ochrany.
24. Sdělení pozbyla platnosti dne 31. 8. 2021. Soud měl tedy zjišťovat případnou změnu poměrů od 1. 9. 2021 do 7. 2. 2024.
25. Ve Stanovisku ČEZ vlastník technické infrastruktury s platností do 31. 7. 2026 potvrdil, že se v území dotčeném záměrem stále žádná jeho technická infrastruktura nenachází.
26. Ve Stanovisku TELCO vlastník technické infrastruktury s platností do 31. 7. 2026 potvrdil, že se v území dotčeném záměrem stále žádná jeho technická infrastruktura nenachází.
27. Stanovisko ČEZ a Stanovisko TELCO prokázala, že od 1. 9. 2021 do 7. 2. 2024 se skutkový stav (poloha, kapacita a ochrana stávající technické infrastruktury) ani právní poměry rozhodné pro vlastníka technické infrastruktury nezměnily. Soud uzavírá, že procesní vada spočívající v neplatných nezávazných podkladových stanoviscích nemohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Vyjádření CETIN a.s. ze dne 6. 10. 2021

28. Jde o sdělení vlastníka technické infrastruktury podle § 161 odst. 1 stavebního zákona o poloze technické infrastruktury, podmínkách napojení, ochrany a další údaje nezbytné pro projektovou činnost a provedení stavby. Šlo o nezávazné podkladové stanovisko vlastníka veřejné technické infrastruktury, které mělo prokazovat relevantní skutečnosti vztahující se k požadavkům záměru na technickou infrastrukturu včetně potřebného napojení a k dotčení ochranných a bezpečnostních pásem. Obsahově se jednalo o souhlasné sdělení vlastníka technické infrastruktury o poloze technické infrastruktury, podmínkách napojení a ochrany.
29. Vyjádření pozbylo platnosti dne 6. 10. 2023. Soud měl tedy zjišťovat případnou změnu poměrů od 7. 10. 2023 do 7. 2. 2024.
30. Ve Stanovisku CETIN vlastník technické infrastruktury potvrdil umístění svého komunikačního vedení v záměrových pozemcích a souhlasil s provedením záměru. Stanovisko CETIN je podle svého obsahu platné do 19. 3. 2027.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

31. Stanovisko CETIN prokázalo, že se od 7. 10. 2023 do 7. 2. 2024 skutkový stav (poloha, kapacita a ochrana stávající technické infrastruktury) ani právní poměry rozhodné pro vlastníka technické infrastruktury nezměnily. Soud uzavírá, že procesní vada spočívající v neplatném nezávazném podkladovém stanovisku nemohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Stanovisko GasNet, s. r. o. ze dne 24. 8. 2021 a Stanovisko GasNet, s. r. o. ze dne 6. 10. 2021

32. Jde o sdělení vlastníka technické infrastruktury podle § 161 odst. 1 stavebního zákona o poloze technické infrastruktury, podmínkách napojení, ochrany a další údaje nezbytné pro projektovou činnost a provedení stavby. Šlo o nezávazná podkladová stanoviska vlastníka veřejné technické infrastruktury, která měla prokazovat relevantní skutečnosti vztahující se k požadavkům záměru na technickou infrastrukturu včetně potřebného napojení a k dotčení ochranných a bezpečnostních pásem. Obsahově se jednalo o souhlasná sdělení vlastníka technické infrastruktury o poloze technické infrastruktury, podmínkách napojení a ochrany.
33. Stanovisko GasNet, s. r. o. ze dne 24. 8. 2021 pozbylo platnosti dne 24. 8. 2023. Soud měl tedy zjišťovat případnou změnu poměrů od 25. 8. 2023 do 7. 2. 2024.
34. Stanovisko GasNet, s. r. o. ze dne 6. 10. 2021 pozbylo platnosti dne 6. 10. 2023. Soud měl tedy zjišťovat případnou změnu poměrů od 7. 10. 2023 do 7. 2. 2024.
35. Ve Stanovisku GASNET vlastník technické infrastruktury potvrdil její umístění v záměrových pozemcích a vymezil ochranné a bezpečnostní pásmo svých existujících i plánovaných plynovodů a plynovodních přípojek. Vlastník technické infrastruktury souhlasil s provedením záměru. Stanovisko GASNET je podle svého obsahu platné do 8. 7. 2027.
36. Stanovisko GASNET prokázalo, že se od 25. 8. 2023, resp. od 7. 10. 2023 do 7. 2. 2024 skutkový stav (poloha, kapacita a ochrana stávající technické infrastruktury) ani právní poměry rozhodné pro vlastníka technické infrastruktury nezměnily. Soud uzavírá, že procesní vada spočívající v neplatných nezávazných podkladových stanoviscích nemohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Protokol GasNet, s.r.o. o zajištění kapacity č. 4000237483 ze dne 5. 5. 2021

37. Jde o potvrzení provozovatele distribuční plynové soustavy o zajištění kapacitní možnosti připojení záměru k plynárenské soustavě. Šlo o nezávazné podkladové stanovisko vlastníka veřejné technické infrastruktury, které mělo prokazovat relevantní skutečnosti vztahující se k požadavkům záměru na technickou infrastrukturu včetně potřebného napojení a k dotčení ochranných a bezpečnostních pásem. Obsahově se jednalo o souhlasné sdělení vlastníka technické infrastruktury o poloze technické infrastruktury, podmínkách napojení a ochrany.
38. Protokol pozbyl platnosti dne 5. 5. 2022, resp. dříve ke dni uzavření smlouvy o podmínkách napojení, o spolupráci a součinnosti při realizaci plynárenského zařízení a o smlouvě budoucí nebo smlouvy o podmínkách provozu propojených plynárenských soustav (viz závěr jeho str. 2). Soud měl tedy zjišťovat případnou změnu poměrů od uzavření uvedené smlouvy, nejpozději od 6. 5. 2022, do 7. 2. 2024.

39. Ze Smlouvy je zřejmé, že nahradila uvedený protokol (viz bod I.5 Smlouvy), že provozovatel distribuční soustavy udělil stavebníkovi souhlas s rozšířením distribuční soustavy a že mu potvrdil kapacitu pro připojení odběrných míst (viz bod I.3 Smlouvy). Podle bodu I.4 Smlouvy je Smlouva souhlasným stanoviskem provozovatele distribuční soustavy k připojení budoucího plynárenského zařízení k distribuční soustavě provozovatele distribuční soustavy pro účely územního a stavebního řízení. Smlouva ze dne 20. 9. 2021 byla platná a účinná do 31. 12. 2024 (viz bod VII.4 Smlouvy).
40. Smlouva prokázala, že se od 20. 9. 2021, resp. od 6. 5. 2022 do 7. 2. 2024 skutkový stav (poloha, kapacita a ochrana stávající technické infrastruktury) ani právní poměry rozhodné pro vlastníka technické infrastruktury nezměnily. Procesní vada spočívající v neplatném nezávazném podkladovém stanovisku tak nemohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

Závěr

41. V souladu se závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu zdejší soud posoudil, zda pozbytí platnosti Původních stanovisek před vydáním napadeného rozhodnutí mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Novými stanovisky a Smlouvou bylo prokázáno, že od uplynutí platnosti každého z Původních stanovisek do vydání napadeného rozhodnutí nedošlo ke změně skutkových či právních poměrů, která mohla ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Jako důkaz o tomto skutkovém zjištění soudu posloužila Nová stanoviska a Smlouva, kdy kasační soud ve zrušujícím rozsudku uvedl, že právě vyjádření osob či orgánů oprávněných k vydání Původních stanovisek mohou osvědčit nezměněné skutkové a právní poměry. Žalobce Nová stanoviska, Smlouvu, ani v nich uvedené údaje, nezpochybňoval. Soud tedy vyhodnotil, že Nová stanoviska a Smlouva, vyvracející změnu poměrů relevantních pro Původní stanoviska v době od vydání Původních stanovisek do vydání napadeného rozhodnutí, osvědčují, že vada spočívající v pozbytí platnosti Původních stanovisek před vydáním napadeného rozhodnutí nemohla způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí.
42. Soud tedy neshledal žádný z žalobcem uplatněných žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V.

Náklady řízení

43. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Toto právo by náleželo procesně úspěšnému žalovanému, kterému však v řízení nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, publ. pod č. 3228/2015 Sb. NSS), a navíc se žalovaný práva na náhradu nákladů řízení vzdal v podání ze dne 6. 8. 2025. Proto soud náhradu nákladů řízení nepřiznal žádnému z účastníků řízení.
44. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoby zúčastněné na řízení nemají na náhradu nákladů řízení právo, protože jim soud neuložil žádnou povinnost. Osoby zúčastněné na řízení ani nenavrhovaly přiznání práva na náhradu dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Kasační stížnost je však nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu [§ 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. a nález Ústavního soudu ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 926/19 (N 129/95 SbNU 66)].

Plzeň 8. října 2025

JUDr. Veronika Burianová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.